

Eli critaku

Halo kabeh. Dadi aku pengin nuduhake crita babagan kepiye buku Teka-teki Pengangkatan digawe lan sethithik paseksenku karo sampeyan. Aku lair saka kulawarga Moses ing taun 1973, nalika aborsi dilegalkan ing Amerika Serikat lan bayi-bayi wiwit dipateni, kaya dene Moses lair nalika bayi lanang dipateni ing negarane. Jeneng sing diwenekake wong tuwaku yaiku Renee, sing tegese "lair maneh".

Aku digedhèkaké ing kulawarga Kristen. Nalika aku isih cilik umur 4 utawa 5 taun, aku krungu swara sing nyeluk aku kaping telu. Saben-saben, aku bakal nemoni ibuku lan takon apa sing dikarepaké, lan saben-saben dhèwèké kandha nèk dhèwèké ora nyeluk aku. Dhèwèké kandha mungkin ana wong ing njaba sing nyeluk aku, mula aku banjur ndeleng, nanging ora ana wong ing kono lan aku ngerti swara kuwi asalé saka njero omah lan ibuku mung siji-sijiné wong ing omah. Sawetara taun candhake, guru Sekolah Mingguku nyritakaké critané Samuel lan kepriyé Gusti Allah nyeluk dhèwèké kaping telu lan saben-saben dhèwèké mikir nèk Eli sing nyeluk dhèwèké, nanging sejatine Gusti Allah dhéwé sing nyeluk jenengé Samuel. Aku kandha karo guru Sekolah Mingguku nèk perkara sing padha uga kedadeyan karo aku lan wangsulané marang aku yaiku, "Mungkin Gusti Allah duwé panggilan khusus banget ing uripmu, kaya sing ditindakake Samuel." Aku uga kelingan nalika isih cilik krungu nèk Gusti Allah bakal ngomong karo Musa kaya kanca lan aku kelingan rumangsa meri banget lan kepéngin banget supaya Gusti Allah uga ngomong karo aku kaya kanca.

Aku nyingkiri agama Kristen nalika umur 12 taun lan dadi mbrontak banget, kebak nesu lan egois. Aku sengit karo agama Kristen amarga piwulangé Gusti babagan kudu ngapura wong lan "mènèhi pipi liyané", sing aku rumangsa pancen kanggo wong sing ringkih lan ora menehi aku papan kanggo males dendam marang wong-wong sing wis nglarani aku. Aku sejatine di-bully lan pengin mbela awake dhewe, nanging rumangsa kaya-kaya agama Kristen ora ngidini aku nindakake kaya ngono, mula aku ngidini wong nggebug aku tanpa ngangkat driji kanggo mbela awake dhewe. Pungkasane aku dadi kebak rasa sengit nganti aku malah sengit karo uripku dhewe lan pengin mungkasi. Rong minggu sadurunge rencana bunuh diriku, aku krungu ana wong sing ngomong babagan kalanggengan lan dadi wedi banget ngentekake kalanggengan nandhang sangsara ing neraka. Aku sesambat marang Gusti Allah supaya menehi aku siji alesan kanggo urip supaya aku ora bunuh diri, nanging ngandhani Panjenengane yen aku ora pengin dadi wong Kristen amarga aku ora pengin ngapura wong sing nglarani aku lan dadi apik marang wong sing jahat marang aku. Aku matur marang Gusti Allah, yen Panjenengane maringi aku apa wae kanggo urip, nalika aku wis tuwa lan meh mati, aku bakal dadi wong Kristen supaya aku bisa nduweni urip langgeng lan ora mlebu neraka. Nalika aku ngomong kaya ngono, aku krasa ana rasa anget sing mlebu ing awakku lan aku krasa merinding. Rasane kaya ana wong sing ngrangkul aku lan aku krasa ditresnani. Aku krungu swara sing nyebutake jenengku lan ngandhani yen dheweke tresna marang aku. Aku ngerti yen kuwi

dudu swaraku dhewe amarga aku ora tresna marang awake dhewe babar pisan. Aku mulih lan wiwit ngomong karo swara iki lan takon, lan swara kasebut njawab saben pitakonku. Aku pungkasane nemokake apa sing tansah dakgoleki - kekancan karo Gusti Allah. Iki diwiwiti nalika aku umur 13 taun, lan wis tuwuh dadi hubungan katresnan sejati karo Penciptaku. Saiki aku wis dadi wong Kristen meh 40 taun lan wis nglakoni pelayanan full-time meh 30 taun. Aku duwe bojo sing apik banget lan 5 anak sing apik banget sing kabeh tresna marang Yesus.

Hubunganku karo Gusti wis nuntun aku ngliwati akeh keputusan sing wis tak gawe sajrone uripku. Krungu swarane lan nuruti apa sing wis didhawuhake wis nuntun aku menyang ngendi aku saiki. Aku bisa menehi akeh conto kepiye Gusti ngandika marang aku supaya nindakake apa-apa lan aku nurut lan iku nuntun aku menyang ganjaran sing gedhe utawa kepiye Gusti ngandika marang aku yen ana sing bakal kedadeyan lan kedadeyan persis kaya sing diomongake utawa kepiye Gusti mung nuntun aku supaya nindakake apa-apa utawa ora nindakake apa-apa lan iku dadi keputusan sing bener. Aku ora bisa ngandhani yen ana kedadeyan ing ngendi Gusti ngandika marang aku lan iku ora bener utawa ndadekake aku nggawe keputusan sing ala sing banjur dakgetuni. Panjenengane tansah nuntun aku menyang kabeh bebener lan ndadekake dalanku lurus nalika aku nuruti swarane.

Nalika aku isih SMA, aku pancen pinter banget babagan matematika. Aku melu Tim Matematika Akademik lan timku menang Kejuaraan Negara, sing menehi aku beasiswa lengkap menyang perguruan tinggi lokal. Guru matematikaku dipilih dadi Guru Terbaik kanggo kabeh negara bagian. Guru matematika liyane sing dakkenal nalika SMA ngandhani yen aku siswa matematika paling apik sing tau diajarake lan banget nyengkuyung aku supaya nindakake apa-apa nganggo katrampilan matematikaku ing karirku. Nanging atiku pengin dadi misionaris lan nggayuh wong-wong sing durung tekan ing donya, mula aku mutusake kanggo ninggalake beasiswa kuliah lengkapku lan kuliah ing Bible College. Aku nyebutake iki amarga aku pengin ngluhurake Gusti Allah, sing maringi aku katrampilan matematika iki supaya aku bisa ngerti teka-teki lan "dina-dina sing cendhak" saka Kasangsaran Gedhe sing diomongake Yesus ing Matius 24.

Dadi aku pengin nuduhake karo kowe apa sing kedadeyan ing Desember 2000 sing kabeh ndadèkaké aku nulis lan ngrampungake Buku Teka-teki Pengangkatan. Buku iki wis dadi karya sing terus-terusan lan aku miwiti nulis maneh ing taun 2012, Dadi butuh luwih saka 13 taun kanggo ngrampungake. Aku isih nambahake bagean-bagean cilik ing buku iki amarga Gusti terus nuduhake aku sawetara perkara. Aku miwiti sinau lan riset wiwit Januari 2001, mula butuh luwih saka 25 taun kanggo nyelehake kabeh potongan teka-teki kasebut ing panggonane.

Ngomong-ngomong, bali menyang Desember 2000. Iki nalika Gusti wiwit menehi aku potongan-potongan teka-teki. Nalika semana, aku ora ngerti yen Panjenengane menehi aku potongan-potongan teka-teki lan ora nganti Februari 2013 aku pungkasane bakal ngerti. Sajrone 12 taun, aku rumangsa bingung banget lan kaya-kaya Gusti Allah wis ngapusi aku amarga aku ora ngerti yen Panjenengane mung menehi aku potongan-potongan teka-teki sing bakal digabungake kanggo nuduhake tanggal sing spesifik banget kanggo acara pengangkatan lan Rawuhe Kristus sing Kapindho menyang bumi. Saka Desember 2000 nganti Desember 2012, aku mikir Gusti Allah nuduhake tanggal

pengangkatan lan ora ngerti yen Panjenengane mung menehi aku potongan-potongan teka-teki gedhe sing pungkasane bakal cocog.

Dadi, ing Desember 2000, Gusti rawuh nalika aku lagi ndedonga lan ngandhani yen Panjenengane bakal rawuh kaya dene Panjenengane rawuh marang Sulaiman lan bakal menehi siji bab marang aku. Panjenengane ngendika supaya aku mikir kanthi teliti sadurunge mutusake amarga Panjenengane bakal menehi apa wae sing dakjaluk marang Panjenengane. Sawise nimbang sawetara wektu apa sing kudu dakjaluk, aku bali marang Panjenengane karo 2 kepinginanku sing paling gedhe. Sing pertama yaiku nalika aku ngadeg ing ngarsane Panjenengane ing Dina Pengadilan, aku bakal ngadeg ing ngarsane Panjenengane kanthi ati sing murni lan Panjenengane bakal seneng karo kepiye aku wis nglakoni uripku. Kepinginanku sing paling gedhe nomer loro yaiku Panjenengane bakal nggunakake uripku kanggo nggayuh mayuta-yuta wong kanggo Kratoning Allah. Aku ora bisa mutusake kepinginan endi sing luwih gedhe nganti aku mikir ayat sing ujar manawa sampeyan bisa entuk kabeh jagad nanging kelangan nyawamu dhewe. Aku mikir yen bisa uga aku menang jagad kanggo Kristus lan sajrone proses kasebut kelangan nyawaku dhewe. Dadi aku ngandhani Gusti yen aku mung bisa milih siji bab, yaiku sing pertama. Panjenengane ngendika yen aku wis milih kanthi wicaksana.

Panjenengané banjur ndangu aku, “Yen kowé iku sing paling cilik ing Kratonku kanggo sak lawase lan yen saben wong ing sak lawase nganggep kowé kurang, nanging yen Aku seneng karo kowé, apa kowé ora apa-apa?” Kuwi pitakonan sing angèl banget kanggo aku wangsuli amarga aku pengin dianggep gedhé ing Kratoné lan ora pengin ana wong sing ngremhake aku, luwih-luwih kanggo sak lawase. Nanging aku sadhar apa sing penting banget yaiku Gusti Allah seneng karo aku lan ora masalah yen ana wong liya sing seneng. Dadi, pungkasane aku kandha marang Panjenengané, “Ya, aku ora apa-apa.”

Ora let suwé sawisé kedadeyan iki, aku ngimpi babagan mbah putriku sing wis tilar donya udakara 9 taun sadurungé. Aku cedhak banget karo dhèwèké lan dhèwèké nduwèni pengaruh sing gedhé banget marang uripku. Impen kuwi nyata banget lan kaya-kaya aku ngentèkaké sewengi muput mung ngobrol karo dhèwèké lan karo dhèwèké. Nalika aku tangi, atiku krasa seneng banget kaya-kaya aku wis tau karo dhèwèké. Salah sawijining bab sing kerep ditindakake bebarengan yaiku nggawé teka-teki. Dhèwèké seneng nggawé teka-teki. Aku ora seneng banget karo teka-teki nalika semana, nanging aku seneng ngentèkaké wektu karo dhèwèké, mula aku bakal melu dhèwèké nggawé teka-teki gedhé sing butuh pirang-pirang minggu kanggo rampung. Katresnanku marang teka-teki diwiwiti nalika kita nggarap bebarengan. Aku ora ngerti nalika semana yèn Gusti bakal maringi aku teka-teki paling gedhé sing kudu dirakit lan Panjenengané bakal maringi aku potongan pisanan saka teka-teki kasebut.

Ora let suwé sawisé impen kuwi, Gusti Allah ngandika marang aku lan ngandika yèn tanggal 1 Januari nglambangake Riyaya Sangkakala kanggo wong-wong non-Yahudi lan wiwitane Milenium Anyar. Aku ora pati ngerti babagan ramalan Kitab Suci, nanging aku wis krungu babagan Riyaya Sangkakala lan ngerti sawetara wong Kristen mulang yen pengangkatan bakal kedadeyan ing

Riyaya Sangkakala, mula aku mikir apa Gusti Allah ngandhani yen pengangkatan bakal kedadeyan tanggal 1 Januari, sing mung sawetara dina maneh. Aku bungah banget. Ora ana sing kedadeyan lan aku mikir apa sing dikarepake. Tanggal 4 Januari, udakara jam 1 esuk, Gusti Allah ngandika marang aku lan ngandika: "Kowé bakal kaya Yohanes Pembaptis lan bakal nulis apa sing bakal mbantu nylametake mayuta-yuta wong saka penipuan sing bakal teka. Kaya swaraku kaya sangkakala lan dina pungkasan Penciptaan sing Dakkandhakake yaiku dina kaping enem dina iku, mangkono uga ing pungkasaning dina kaping enem lan wiwitaning dina kapitu, trompet pungkasan bakal muni. Enteni Aku teka marang kowe ing pungkasaning dina kaping enem." Aku kelingan nggugah bojoku lan ngandhani apa sing wis diomongake Gusti marang aku. Aku banjur mudhun lan nelpon wong tuwaku lan sadulur-sadulurku wadon sing manggon ing Amerika lan ngandhani apa sing wis diomongake Gusti. Aku kewalahan banget. Aku kelingan rumangsa kaya Maryam, nalika malaekat nemoni dheweke lan ngandhani yen dheweke bakal nglairake Yesus, Putraning Allah. Aku rumangsa, kenapa Gusti milih aku? Aku dudu wong sing istimewa, mung wong biasa. Gusti ora mung menehi kepinginan pisanan ing atiku nanging uga sing kapindho. Dheweke bakal nggunakake aku kanggo mbantu nylametake mayuta-yuta wong.

Aku nulis layang lan ngirim menyang akeh pelayanan nubuat pungkasaning jaman lan wong-wong sing aku kenal, ngandhani yen pengangkatan bakal kedadeyan ing pungkasan tanggal 6 Januari utawa awal tanggal 7 Januari. Aku nganggep kuwi sing diomongake Gusti marang aku lan kanthi nulis layang kasebut, mayuta-yuta wong bakal kenal karo Gusti. Aku ora ngerti nalika semana yen Panjenengane mung menehi aku potongan-potongan teka-teki lan miwiti perjalanan 25 taun. Aku ngenteni tanggal 6 Januari lan lagi ngobrol apik banget karo Gusti. Aku isih kelingan ngandhani Panjenengane sadurunge tengah wengi yen aku wiwit ngantuk lan takon kapan Panjenengane bakal teka. Panjenengane ngandhani aku supaya ngenteni luwih suwe. Sawetara menit sawise tengah wengi, aku lagi ndeleng metu jendela lungguh ing sofa nalika dumadakan kabeh awakku wiwit gemeter banget. Iki suwene kira-kira sakmenit. Iku diwiwiti kanthi dadakan lan rampung kanthi dadakan. Pikiranku sing pertama yaiku mungkin wong mati ing Kristus nembe tangi lan saiki kita arep diangkat. Aku takon marang Gusti apa sing digoyangake lan Panjenengane ngandhani aku supaya ngenteni. Sakmenit sabanjure, awakku wiwit gemeter maneh kanthi kasar. Sajrone goyangan kaping pindho iki, cangkemku wiwit krasa gemeter, kaya rasa nalika sikilmu turu, nanging rasane ana ing cangkemku, lan utamane ing sekitar lambeku. Aku takon marang Gusti kenapa lambeku gemeter lan Panjenengane ngendika yen iku nggambarake nalika **Yesaya weruh Gusti** lan areng mau ndemek lambene lan **dosane wis diapura** Guncangan mau mandheg dadakan. Aku kewalahan lan mikir apa tegese kabeh iki. Aku mikir apa pengangkatan iku nembe kedadeyan lan aku ditinggal. Aku duwe akeh pitakonan. Aku ngrasakake Gusti ngrangkul aku kanthi asta kang kebak katresnan lan rumangsa kaya-kaya lagi ngrangkul aku. Panjenengane njamin katresnane marang aku lan ngandhani yen aku kudu sinau babagan riyaya-riyaya Yahudi lan aku bisa turu.

Aku ngira Panjenengane bakal nerangake kabeh marang aku esuke, mula aku turu lan keturon. Dina sabanjure teka lan lunga tanpa panjelasan. Lan saben dina teka lan lunga meh 12 taun tanpa panjelasan. Aku ngerti apa sing diomongake Gusti lan aku sinau babagan riyaya lan aku nyoba ngerteni kabeh, nanging aku ora bisa. Aku rumangsa sepi banget lan bingung sajrone 12 taun

kasebut lan Gusti terus ngandhani aku supaya ngenteni lan sawijining dina kabeh pitakonku bakal dijawab lan aku bakal ngerti kabeh. Siji-sijine sing kedadeyan sajrone 12 taun kasebut yaiku Gereja Kelahiran Yesus diserbu ing musim semi taun 2002, 1290 dina sadurunge Dina Pendamaian ing taun 2005. Gusti nuduhake aku yen iki minangka benteng candhi sing dirusak dening angkatan bersenjata lan minangka papan suci sing kasebut dening Yesus ing Matius 24. Aku ngerti yen sawijining dina, kekejian sing nyebabake karusakan bakal kedadeyan ing kana. Saliyane iku, aku ngerti sing kapitu Dina iku penting lan uga nemokake yen kita urip ing pungkasan 6000 taun wiwit Penciptaan, siap miwiti Milenium Anyar. Aku isih ora ngerti yen kabeh iki mung potongan-potongan ing teka-teki.

Gusti wiwit ngandika marang aku maneh babagan iki ing wulan Juli 2012, nalika Panjenengane takon apa aku wis siyap nari karo Panjenengane. Dhèwèké nuntun aku menyang sing kapitu dina Tabernakel. Ing wektu iki ing wulan Agustus 2012 nalika aku miwiti saluran YouTubeku. Sepisan maneh, aku nganggep Panjenengane ngandhani yen pengangkatan bakal kedadeyan ing dina kapitu dina Tabernakel. Nalika ora kelakon, aku dadi nesu lan takon marang Gusti kenapa Panjenengane ngapusi aku. Sawise sawetara dina nesu lan lara ati, aku bali menyang Gusti lan matur nuwun marang Panjenengane yen aku njaluk ngapura amarga sikapku sing ala lan njaluk pangapura marang Panjenengane. Panjenengane takon apa aku wis siyap nerusake. Aku kaget. Aku mikir aku wis rampung lan kabeh mung sawetara tes kanggo ndeleng apa aku bakal manut lan ngetutake Panjenengane sanajan katon yen Panjenengane ngapusi aku. Dadi aku ngandhani Panjenengane yen ya, aku wis siyap nerusake - isih ora ngerti yen kabeh iki minangka potongan teka-teki sing diwenehake marang aku sing pungkasan bakal masuk akal sawetara taun sabanjure. Tanggal sabanjure sing dituduhake marang aku yaiku tanggal kapitu dina Hanukkah. Aku yakin kowé wis isa ngira - ora ana sing kedadeyan ing dina kuwi. Nanging wektu iki, aku wiwit ngrasa nèk kuwi bakal ana ing endi-endi.

Tanggal 14 Februari 2013, aku menyang pusat pelayananku lan ana wong sing mlebu kantorku lan menehi aku hadiah. Dheweke kandha ana wong sing nembe mampir lan njaluk supaya hadiah kasebut diwenehake marang aku. Salah sawijining putriku ana ing kantor karo aku lan takon apa sing dakkira. Aku mung ngomong, "Iki teka-teki." Aku ora ngerti kepiye aku ngerti kuwi, nanging aku mung rumangsa yen kuwi teka-teki, sanajan aku durung nate diwenahi teka-teki minangka hadiah sadurunge. Aku mbukak, lan pancen, kuwi teka-teki. Aku mikir, ya aneh. Ora ana jeneng. Ora ngerti saka sapa teka-teki kuwi. Aku mulih lan nglumpukake mung sawetara jam. Iku teka-teki paling aneh sing dakgawe tanpa potongan pojok utawa potongan pinggir lan kabeh potongan kasebut duwe bentuk lan ukuran sing beda-beda. Sawetara potongan gedhe lan liyane cilik. Iku teka-teki sing apik banget lan nalika aku ndeleng, aku rumangsa ana Gusti. Aku kelingan mbah putri lan impen sing dakalami. Aku ngerti yen iku Dina Valentine. Lan nalika semana aku sadhar yen iki kabeh mung teka-teki lan Gusti mung menehi aku siji-siji lan yen sawijining dina, kabeh bakal dadi siji lan dadi masuk akal.

Ing sasi sing padha, Februari 2013, nalika Pak Obama ngumumake rencanane kanggo menyang

Yerusalem. Ana akeh omongan ing sawetara situs web ramalan babagan dheweke bisa uga ngadeg ing

Bukit Bait Suci lan iku minangka kekejian sing ngrusak. Aku wiwit maca yen sawetara wong mikir yen taun 2009 minangka wiwitan saka pitung puluh taun Daniel. minggu lan weruh yen Pak Obama wis dipilih dadi pemenang Hadiah Nobel Perdamaian ing tanggal kapitu dina Tabernakel ing taun 2009 lan banjur diwenahi penghargaan mung sawetara jam sadurunge wiwitan Kislev 24. Aku weruh yen Hagai 2 nuduhake tanggal-tanggal sing pas kasebut minangka referensi kanggo Gusti sing ngoyak langit lan bumi lan nggawa sing dikarepake kabeh bangsa menyang Panjenengane. Aku ngetung 1260 dina wiwit Pak Obama dipilih dadi pemenang Hadiah Nobel Perdamaian lan tekan 22 Maret 2013. Aku ngomong karo aku dhewe, yen Pak Obama menyang Betlehem lan

ngadeg ing gua ing Gereja Kelahiran Yesus ing tanggal kasebut, mula iku minangka kekejian sing ngrusak lan tegese karusakan ana sawise iku, sing kudune kalebu acara pengangkatan. Nanging ing wektu kasebut, Pak Obama mung nyebutake babagan menyang Yerusalem lan ora ana apa-apa babagan menyang Betlehem. Nalika pungkasan dheweke ngumumake rencana kanggo menyang Gereja Kelahiran Yesus, aku ora percaya. Pungkasan kedadayan.

Sawetara saka sampeyan bisa uga mikir kepiye Pak Obama ngadeg ing gua kasebut minangka kekejian kanggo Gusti lan uga kepiye carane nyegah kurban saben dina. Ya, saben dina, atusan lan asringtEwonan wong saka sak ndonya antri ing Gereja Kelahiran Yesus kanggo ngaturake kurbanpngaturake panuwun marang Gusti Allah amarga wis rawuh ing bumi kanggo nebus dosa-dosane lan menehi berkah urip langgeng. Iki minangka kurban sing nyenengake Gusti. Ing dina Pak Obama lan rombongan menyang kana, ora ana wong liya sing diidini mlebu. Kurban pujian lan kurban syukur mandheg ing dina kasebut, lan aku bisa njamin yen dheweke ora menyang kana kanggo ngaturake pujian utawa rasa syukur marang Yesus amarga wis teka ing bumi. Sanajan kita ora ngerti apa sing kedadayan nalika dheweke ngadeg ing guwa, sing aku yakin yaiku atine ora andhap asor lan dheweke ora ngaturake rasa syukur marang Yesus utawa ngakoni dheweke minangka Gusti. Aku yakin sawijining dina kita kabeh bakal ngerti persis apa sing diomongake Pak Obama, apa iku banter utawa mung ing pikirane pribadi, iku minangka kekejian kanggo Gusti ing dina kasebut. Apa wae iku, iku minangka kekejian kanggo Gusti sing miwiti hitungan mundur 40 dina menyang sepi Amerika lan sebagian besar jagad.

Sawisé kejjikan iki kedadayan, Gusti banjur nuduhake aku menyang sing kapitu dina riyaya Roti Tanpa Ragi. Aku ngetung dina-dinane, lan weruh yen cacahing dina 1260 lan 1335 kudune diwiwiti 40 dina wiwit nalika kekejian bakal kedadayan nganti nalika peninggalan bakal kedadayan - Dheweke menehi wektu tenggang 40 dina kanggo Amerika kaya sing ditindakake marang Nineveh. Aku ngetung 1290 dina wiwit tanggal kekejian lan tekan Riyaya Trompet ing taun 2016. Aku ngetung 1260 dina saka dina kapitu dina Riyaya Roti Tanpa Ragi ing kalender Gusti Allah lan tekan Dina Pendamaian ing taun 2016. Akungetung 1335 dina saka dina sing padha lan tekan wiwitan Hanukkah ing taun 2016. Daniel 12 ngandhani yen wong-wong sing tekan pungkasan 1335 dina bakal diberkahi lan Hagai 2 ngandhani yen nganti tanggal rong puluh papat dina kaping sanga sasi, utawa Malam Hanukkah, ora ana woh sing ditemokake ing wit ara, nanging wiwit dina iki kita bakal diberkahi. Dina sing diberkahi yaiku dina pisanan Hanukkah ing

pungkasan itungan dina 1335. Kabeh nomer pas. Aku bungah banget.

Nanging tanggal 2 Mei 2013, teka lan lunga tanpa ana kedadeyan sing nyenengake utawa kehancuran. Sepisan maneh, aku bingung banget. Nanging akeh banget potongan teka-teki sing pas dadi siji nganti aku mung mbuwang teka-teki kasebut lan ujar manawa iku ora bener. Aku mesthi ketinggalan sesuatu, nanging apa kuwi?

Kira-kira 5 sasi sabanjure, ing Oktober 2013, aku sepisan maneh ngungkapake rasa frustasiku marang Gusti lan takon marang Panjenengane kenapa Panjenengane ora rawuh nalika Kitab Suci kanthi cetha nuduhake tanggal 2 Mei 2013. Aku kandha, "Niniwe mratobat lan kowe nundha pangadilanmu. Teka-teki iki mung masuk akal yen Amerika mratobat, nanging dheweke ora mratobat, mula kenapa kowe nundha pangadilanmu?" Gusti mangsuli, "Apa kowe yakin ora ana pertobatan?" Aku kandha, "Ya, aku yakin aku bakal krungu babagan iki yen Amerika wis mratobat." Panjenengane kandha, "Kowe ketinggalan bab sing penting. Golekana." Kuwi menehi aku pangarep-arep - mungkin aku ketinggalan bab. Dadi aku ngetik ing Google kaya "Amerika mratobat Mei 2013" lan nemokake situs sing ngrembug babagan periode pandonga lan pasa 3 dina iki sing diwiwiti tanggal 30 April lan tahan nganti 2 Mei 2013. Tanggal 24 April 2013, pasa 3 dina dianakake dening para pemimpin gereja ing saindenging jagad lan paling ora 28 negara melu pasa iki. Aku weruh kepiye wong-wong sing percaya saka sak ndonya padha sesambat marang Gusti sajrone 3 dina kasebut, njaluk supaya Panjenengane paring sih-rahmat marang Amerika. 30 April yaiku Dina Pertobatan Nasional ing Amerika lan 2 Mei Dina Pandonga Nasional ing Amerika. Seruan saka sak ndonya munggah marang Gusti Allah sajrone 3 dina njaluk Gusti Allah welas asih marang Amerika ing pungkasan periode percobaan 40 dina. Aku nangis. Aku ngguyu. Aku wis nemokake potongan sing ilang. Banjur Gusti ngandika, "Elinga Ester." Aku mikir kepiye dheweke dadi Pengantin prawan pilihan sing makili Pengantin Kristus lan kepiye dheweke njaluk umate pasa sajrone 3 dina amarga kabeh bakal dipateni. Ing dina katelu pasa, dheweke ngorbanake nyawane lan nyedhaki Raja kanggo nyoba nylametake umate saka pemusnahan lan pungkasane, panyuwune dikabulake lan umate slamet. Aku ndeleng bayangan crita Yunus lan Ester lan ngerti manawa Gusti Allah nundha pangadilane. Lan banjur aku weruh ing Matius 25 lan Wahyu 10 manawa penundaan iki ditemokake ing Kitab Suci. Dadi aku miwiti kanggo ngerteni kapan penundaan iki bakal rampung.

Kabeh potongan nuduhake taun 2016 minangka pungkasaning taun pitung puluh Daniel minggu. Gusti mung nundha pangadilané kaya sing dingandikakaké ing Matius 25 lan ing Wahyu 10 lan nyepetake dina-dina kasangsaran kaya sing dingandikakaké ing Matius 24.

Nalika Hanukkah ing taun 2016 teka lan lunga, aku mikir kabeh wis rampung. Temtu wae, kita ora ana ing dina kapitupuluhe Daniel seminggu maneh lan kabeh kedadeyan sing kedadeyan antarane taun 2009 lan 2013 iki mesthi mung minangka pertanda apa sing bakal kedadeyan ing mangsa ngarep. Nanging kepiye wae aku ngerti yen iku ora bener lan aku ngerti Gusti wis nuduhake bab-bab iki marang aku lan aku mesthi isih kekurangan sesuatu.

Saiki wis luwih saka 9 taun wiwit wektu iku. Sajrone luwih saka 9 taun, aku wis nyoba ngerteni ing ngendi kita ana ing garis wektu Gusti Allah. Aku percaya rong goncangan sing dakrasakake ing wayah wengi tanggal 7 Januari 2001, dimaksudake kanggo nuduhake dina kapitu saka Riyaya Trompet lan Dina Pendamaian telung dina sabanjure. Ing minggu kaping pitung puluh Daniel, saben dina padha karo setaun. Goncangan pisanan sing dakrasakake ing wayah wengi iku nggambarake taun kapitu saka teka-teki kasebut. Yen sampeyan maca bukuku, sampeyan bakal weruh yen 2016 minangka taun kapitu ing teka-teki kasebut. Nanging kaya sing wis dibayangake kaping pindho ing Prajanjian Lawas, periode pitung taun sing digandakake (crita Yakub lan Yusuf) lan kita uga weruh kaping pindho ing Prajanjian Lawas ing ngendi Riyaya Roti Tanpa Ragi lan Riyaya Tabernakel digandakake saka pitung dina dadi patbelas dina, aku uga percaya Gusti nggandakake minggu kaping pitung puluh Daniel dadi rong periode pitung taun, tinimbang mung siji. Kita weruh ing kitab Yobel yen Adam lan Hawa ana ing taman sajrone pitung taun sadurunge tiba. Aku percaya yen taun 2016, pungkasaning minggu pisanan minggu kaping pitung puluh Daniel, iku pungkasaning 6000 taun wiwit Penciptaan. Aku percaya yen taun 2023 iku Taun Yubileum lan pungkasaning 6000 taun wiwit tibane manungsa.

Nanging, Gusti Allah nambahake 3 dina (taun) maneh kanggo teka-teki sing nggumunake. Iki wis diramalake kanggo kita ing Daniel 1, nalika Daniel lan kanca-kancane ngliwati periode latihan telung taun sadurunge bisa mlebu layanan Raja. Iki uga wis diramalake kanggo kita ing crita Hanukkah, nalika wong-wong Yahudi mlayu menyang pegunungan sajrone 3 taun sadurunge candhi diresiki nalika Hanukkah ing taun 165 SM.

Taun kapitu saka periode pitung taun kapindho (2023) mesthine dadi wektu kedadeyan goncangan gedhe, nanging dipindhah menyang taun kaping sepuluh (2026), sing nggambarake Dina Pangruwating Dosa. Iki nalika kita ndeleng Gusti lan dosa kita diapura, kaya dene Yesaya ndeleng Gusti lan dosane diapura.

Ngenteni sepuluh taun wiwit taun 2016 iki wis diramalake ing Daniel 1, ing ngendi Daniel lan kanca-kancane ngalami periode pacoban sepuluh dina supaya ora najisake awake dhewe. Kita weruh periode sepuluh dina liyane sing kasebut ing Wahyu 2:10, ing ngendi wong-wong sing tetep setya marang Kristus nampa makutha urip. Kita maca ing Wahyu 14 babagan wong-wong sing ora najisake awake dhewe sing ditawakake minangka woh pisanan marang Gusti lan digawa menyang Gunung Sion swarga. Ibrani 12 ngomong babagan Gunung Sion swarga iki lan wong-wong sing uwal nalika langit lan bumi goncang.

Aku percaya yen taun 2026 iku "Dinane Gusti" lan kanggo wong-wong sing dijupuk ing pengangkatan woh-wohan pisanan, iku bakal dadi taun nalika kita ndeleng Panjenengane adhep-adhepan lan dosa-dosa kita diapura. Kanggo wong-wong sing ditinggalake kanggo ngalami Kasangsaran Gedhe, sing wis dicekak saka 3,5 taun dadi mung 5 sasi (waca Wahyu 9 lan Matius 24:22), dheweke kudu ngenteni nganti 1/2 Januari 2027, dina kaping 24 Kislev ing kalender Gusti Allah sadurunge dijupuk kanggo bebarengan karo Gusti.

Aku percaya kita bakal nyakseni kasangsaran pisanan lan pengangkatan/panen pisanan ing tanggal

15/16 Agustus 2026, yaiku Woh Kapisan Festival Anggur Anyar, banjur kasangsaran kapindho lan pengangkatan/panen kapindho ing tanggal 1/2 Januari 2027, wiwitane Milenium Anyar. Aku percaya kasangsaran katelu yaiku Rawuhe Kristus sing Kapindho menyang bumi ing pungkasan festival manten rong minggu Hanukkah lan bakal kedadeyan ing tanggal 17 Januari 2027. Aku percaya acara iki wis diramalake kanggo kita kanthi wungune Kristus ing tanggal pitulas sasi kapisan lan bahtera Nuh mandheg ing tanggal pitulas sasi kapisan. Aku percaya Pengantin Kristus bakal dimahkotai minangka pamrentah bumi karo Raja Yesus ing dina kapitu Hanukkah tanggal 9 Januari 2027, kaya sing wis diramalake kanggo kita dening prawan pilihan Ester sing dimahkotai minangka Ratu ing dina kapitu Hanukkah. Aku ngajak sampeyan maca bukuku utawa ringkesan buku iki kanggo ndeleng kepiye Kitab Suci nerangake teka-teki iki kanggo kita sing ndadéaké tanggal sing tepat kanggo 3 kedadeyan celaka ing Kitab Wahyu. Muga-muga Gusti Allah mberkahi sampeyan lan aku ngarep-arep bisa ketemu sampeyan rauh!